

Spørgsmaal tør jeg antage, at Thinget ligesom den ærede Minister — jeg er overbevist om at den ærede Minister selv ønsker det — ønsker ved denne Leilighed ganske at forbigaa, da Behandlingen af disse Spørgsmaal har sin naturlige Plads ved den forhaabentlig snart forestaaende 2den Behandling af Tillægsbevillingsloven. De øvrige Affstykker vedrørende Theatret, og som Udvalget denne Gang har troet at burde fremstille noget udførligere, end man tidligere har havt Leilighed til, og saa fordi der er nye Spørgsmaal opstaaede, og det er et nyt Affnit af Theatrets Liv, der begynder, skal jeg ikke nærmere omtale nu, forsaavidt de angaa Budgettet, da de tilbøls ere berørte ved min Motivering af Vædringsforslagene. Kun skal jeg henvise til de udførlige Meddelelser, der findes her angaaende en oprettet Alderdomsforsørgelseskasse for Theaterpersonalet. Udvalget har dertil knyttet den Bemærkning, at man ikke har været istand til at overbevise sig om, at der laa i disse Beregninger fornøden Garanti for Staten, at den ikke skulde komme til at tilstøde til denne Alderdomsforsørgelseskasse ud over den forlangte Bevilling, men at man, forsaavit Beregningerne vare rigtige, maatte finde, at Statens Garanti aldeles ikke behøvedes, thi saa vilde det Tilskud, der beregnedes til Alderdomsforsørgelseskassen, være tilstrækkeligt til at udrede de Fordele til det vedkommende Personale, som man ventede sig af denne Kasse. Altsaa, ere Beregningerne upaa-lidelige, vilde Statskassen komme til at staa til Ansvar, og derved vilde der blive oprettet ligesom et Slags ny garantet Livrentes- og Forsørgelsesanstalt, hvilket vilde være at handle imod de Grund-sætninger, som Rigsdagen og Regjeringen med Hensyn til dette Spørgsmaal i en lang Mærætte have fulgt; men da selve Bilagene give sig ud for, at Beregningerne ere rigtige, og man blot forlanger et Tilskud, saa mener Finantsudvalget, at man med Hensyn til dette Punkt stiller sig saa velvilligt som overhovedet fornødent for at opnaa Diemedet, naar man tiltraader det høie Thing at bevilge det Tilskud, den ærede Minister har forlangt. Udvalget gjør det under den Forudsætning, at den meget ærede Minister, efter de Forhandlinger, der have fundet Sted med ham, er villig til at opfylde, at det paagældende Regulativ faar en dertil sigtende Forandring. Man har derfor ikke stillet noget Forslag om at ville negte noget af dette Tilskud eller at ville forandre Texten i den Henseende, forbeholdende sig en nærmere Meddelelse om Sagen fra den ærede Minister til 3die Behandling. Der kunde jo imidlertid om denne Sag tænkes at være forskellige Meninger her i Thinget, og for da at give de enkelte Medlemmer, der ville tale for og imod en saadan Sag, Leilighed til nogenlunde at kunne sætte sig ind i den, har man troet at burde optage det fornødne Materiale til en Bedømmelse af Sagen, saaledes som sket er i Betænkningen. Der vil Side 471 i Be-

tænkningen findes en Bemærkning, som jeg skal fremdrage, og den angaar Anvendelsen af Konto VI. 2. til Fremme af videnskabelige Formaal. Der er bevilget og anvendt i de fire sidste Aar 41,800 Rd. paa denne Konto til Understøttelser; men naar Udvalget har gennemgaaet, hvem der har faaet disse Understøttelser, saa har man fundet, at de allerfleste — jeg kan i dette Dieblit ikke sige det nøjagtig, da jeg ikke har den specielle Fortegnelse hos mig —, saavidt jeg mindes, er det de Lotrediede af de Understøttelser, som man stadig møder paa denne Konto. Uagtet man erkjender, at der gives enkelte Understøttelser paa denne Konto, som billigvis burde være saa godt som faste, idet de Vedkommende enten ifølge deres Virksomhed igjennem meget lang Mærætte eller ifølge den Virksomhed, de i Dieblittet udfolde, have faaet et Slags Krav paa ikke at berøves en Understøttelse, som er et væsentligt Subsistensmiddel for dem for overhovedet at kunne udfolde litterær Virksomhed, uden at de dog have den Betydning for Litteraturen eller i det Hele taget indtage en saadan Plads i Kunstens ellers Videnskabens Verden, at de kunne komme op paa faste Understøttelser under Kontoens 1ste Nummer — jeg siger, uagtet man erkjender, at der gives saadanne Understøttelser, saa vilde man dog ikke ønske, at selve Kontoens Anvendelse gives en saadan konstant Karakter, at den allerstørste Del af den stadigen synes at være bunden til de samme Personer og Selskaber, uden at der egentlig forelaa nogen Dplysning om, hvorvidt Virksomheden fra de Vedkommendes Side svarede til Diemedet med Tilskudet. Dette er een Bemærkning. Dernæst er der to andre Bemærkninger, som jeg ligeledes kan fremsette i Overensstemmelse med de Forhandlinger, der ere førte om denne Konto, og som jeg forøvrigt, efter hvad jeg har forstaaet, tror, at den meget ærede Minister ikke er utilbøielig til at gaa ind paa. Af denne Kontos 41,800 Rd. vil man saaledes kun finde, at 200 Rd. er givet til en Mand, som i sin litterære Virksomhed har staaet og staaer Almuebefolkningen umiddelbart nær; hvorimod det øvrige Beløb er anvendt til saadanne Selskaber og Personer, som naturligvis forsaavidt staa Befolkningen nær, som Kunstnere, Videnskabsmænd og Litterater i Almindelighed ville gjøre det, men dog ikke staa den saa umiddelbart nær, som den Mand, til hvem jeg sigter, og denne enkelte Mand, der ikke er Søn af Universitetet, er Lærer Thyregod i Åns. Han har for et Par Aar siden faaet 200 Rd., men uagtet man ellers holder det stabilt, som jeg før nævnte, traadte han næste Aar tilbage, og nye Mænd, ældre Pensionister, som maa- ste engang have været flinke Embedsmænd, traadte til og fik Understøttelse istedet. Jeg veed ikke, om her er nogen Meningsforskjel hos enkelte Medlemmer i Udvalget, jeg tror, jeg udtaler en almindelig Betragtning, naar jeg siger, at man